

Sygn. akt III KO 109/15

POSTANOWIENIE

Dnia 25 listopada 2015 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Kazimierz Klugiewicz

w sprawie **M. S.**,
oskarżonej o przestępstwo z art. 286 § 1 k.k. i in.,
po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu,
w dniu 25 listopada 2015 r.,
wniosku Sądu Rejonowego w Gdyni,
z dnia 30 września 2015 r., sygn. akt II K 552/05,
w przedmiocie przekazania sprawy do rozpoznania innemu sądowi
równorzędnemu,
na podstawie art. 37 k.p.k.

p o s t a n o w i ł:

**przekazać sprawę do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w
Braniewie.**

UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 30 września 2015 r. Sąd Rejonowy w Gdyni wystąpił, w trybie art. 37 k.p.k., do Sądu Najwyższego z wnioskiem o przekazanie sprawy przeciwko oskarżonej M. S. innemu sądowi równorzędnemu – Sądowi Rejonowemu w Braniewie – z uwagi na dobro wymiaru sprawiedliwości. W uzasadnieniu wniosku wskazano, że aktualny stan zdrowia oskarżonej stanowi przeszkodę do brania przez nią udziału w czynnościach procesowych przed Sądem Rejonowym w Gdyni, aczkolwiek nie uniemożliwia jej stawiennictwa przed Sądem Rejonowym w Braniewie.

Sąd Najwyższy rozważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w Gdyni zasługuje na uwzględnienie.

Jak wskazuje się w orzecznictwie Sądu Najwyższego, przez dobro wymiaru sprawiedliwości, które uzasadnia przekazanie sprawy innemu sądowi równorzędnemu, w trybie określonym w art. 37 k.p.k., należy rozumieć także potrzebę doprowadzenia do przeprowadzenia procesu, który okazuje się być mało realny, z uwagi na stan zdrowia oskarżonego, bez odejścia od zasady właściwości miejscowej sądu (*zob. np. postanowienia Sądu Najwyższego: z dnia 29 stycznia 2014 r., IV KO 111/13, Lex nr 1425023; z dnia 21 lipca 2011 r., III KO 51/11, Lex nr 860626*).

W realiach przedmiotowej sprawy przesłanka ta bez wątpienia zaistniała. Z opinii biegłego neurologa wynika, że aktualny stan zdrowia M. S. praktycznie uniemożliwia jej samodzielne poruszanie się, a zapewnienie jej stawiennictwa na rozprawie wymagałoby zapewnienia wyspecjalizowanego środka transportu przystosowanego do transportu osób obłożnie chorych. Niewątpliwie zatem – jak wynika z opinii uzupełniającej biegłego – ze względów zdrowotnych oskarżonej wskazane byłoby przeprowadzenie czynności procesowych w sprawie w siedzibie Sądu Rejonowego w Braniewie, który jest położony najbliżej miejsca zamieszkania oskarżonej.

W tej sytuacji Sąd Najwyższy uznał, że przekazanie sprawy do prowadzenia innemu równorzędnemu sądowi – Sądowi Rejonowemu w Braniewie, znajdującemu się najbliżej miejsca zamieszkania oskarżonej, skutecznie zapewni udział oskarżonej w postępowaniu sądowym.

Z tych względów Sąd Najwyższy orzekł, jak na wstępie.